

Tuula on ise ammugi langetokine, aga meil ¹⁹²² postis
 Kaies elav ja lakke, loeb ise palja filmataga Mirja aadressi
 ka mehedeliste arvut üles. Pool pimeas faunas luges
 „Vanavara Hõrjamine 10te arvand“ kaunis forinal ja mäista-
 fega. Hiljuti sai Tuuli oma tuttava Anna K. Kaest
 rohtu langetoke vastu. Anna andnud kolme haraka
 tuhka, mis vana ja uue aasta vahel olnud lastud, ja
 ummukses ära hõrjetud ja puruks tambitud. Seda rohtu
 proukides, ütleb Tuula, kaalus tõi ära 9 kuud. Seittokivi pois
 varastas rohu ära, jess ta mõttes selle püsivõhu olema.
 Tema annast meiti rohtu tellima. Anna: „Kust ma nüüd
 selle rohu võtan, see oli haraka tuhka mis vana aastal
 oli mahalastud.“ Kui Tuula kuulis, et „haraka tuhka“,
 tuli tõi jälle peale 7 korda ühe päevaga.

Nüüamajugune lugu, aga halvema tagajärjega, olnud
 Was wallas ^{Mikkel ka langetoi olnud} Sepa Tõnu, ^{Maiguse} Fedre Kaarli isa, Mikkel,
 annud Sepa Tõnule kolme muti tuhka, aga ikka ilma
 teadmata. Jess jäänud Tõnu tõi ära aastat. Kui aga
 Mikkel Tõnuga kord kõrkis kokku panud, ütelnud
 ta Tõnule jutu sees ära, et „see oli maaalaste pimeada meeste
 tuhka“, siis tulnud tõi jälle kohe raskerti peale ja Tõnu
 surunud kahe päeva pärast.

(Gähend. Et Anna K. minn tuttav, siis pärsin temalt haraka
 tuhka lugu järele. Anna ütleb: „Kustsin küll tule haraka tuhka,